

NAGY ZOPÁN

...se epéje, se a mája...

(Gondolatok a „nulla” pontról nézve –
Hommage á Paul Valéry.)

...a nevetséges világ és a szellem
könyvekbe örvénylett (hiány) mamája:
mint kétértelmű érzékszervek helyett
megőszült öröm tépett karimája...

–

...(megismerés-félfordulatok)... – (felrobbantott ösztön-kalapok)...

–

...ja(jj): a mély forrásnál „rendkívüli” érzelmekre találunk (?) –
súlyunk értéke, hangunk fém-rétegei, illataink botanikája... – (enyhe
és fenséges) megtermékenyítés... –
szagmintákat átdőfő fényszilánk-villámok – opálzöldes levelek, hár-
tyák, lehelletek...

–

...ütközés – és káromkodás... – az emberi munkák pszichikus csírái...
(...a *paranoia* sötét házában: fogakkal teli, rothadó-csillámló könyv-
pok kattognak...)

...a szellem bizarr ugrásai az „egyetemes változót” rugdalják...
(...a *ritmus úgy viszonylik az időhöz, mint egy kristály az amorf
tömeghez...*)

*

Én – Ember – Atommag
Isten – Pszichológiai természet – Egyedül-állás

*

„Büntetés” – > tömeges sírfelirat... –
Szerelmi logika (mint „mechanika”):
Megismerése nem határozat,
Sem átirat, „csak” létezés-duzzanat...

*

Távol vagyunk (még) az Egyetemes levonástól,
Konzekvens jel/érték-idióma felfogástól.
Egy kiúttalan (nem tágító) gondolatsor (így):
Sírással és ne(m)vetéssel végződő ön-irigy

„mec-ha(ha)-ni-kus” regulázás for-mu-la(ha-ha)...

*

*Kedves Uram, ön teljességgel „érdemtelen”. – De a csontváza nem az –
se a mája, de még az agya sem – az ostoba képe sem, s ezek a rosszul álló szemei –
sőt a gondolatai sem. – Ha legalább egyszer megismerhetném egy idióta mechanizmusát!*
(Paul Valéry: Füzetek, CV. 262.; Pl. 934., 1914.)

*

*Irodalom és stílus annyi, mint – megírni azt, ami a szerző távollétének,
a távollét némaságának, az írás inerciájának helyébe lép... –
Ha létezik költői esemény, az a hang csengésében rejlik;
ha létezik irodalmi esemény, az a stílusba van bevésve...*
(Jacques Derrida: Qual Quelle – Valéry forrásai. Marges de la philosophie, 1971.)

Despotov és Pelevin* üdvözlése

(Weöres Sándor hangjára)

para-véda satyam
para-véda satyam

/olvad már a hó –
nélküli.../

kórság siket lika
siket kórság lika

satyam para-véda
satyam para-véda

/hol van már az ól –
nélküli.../

valódi én lyuka
én valódi lyuka

igaz belső satyam
igaz belső satyam

*

(ó, a Láma dalai,
jajj, a Láma dalai,
Divasza a tulaszi,
Tulasza a divaszi...)

*

(l)átható alatti
még-(l)áthatóbb:

huncut bódhi
atman kínja
(k)öldök hasra
hasra-jóga

hasra-jóga
(k)öldök hasra
huncut bódhi
atman kínja

(l)átható (f)alak
alak alatti még-alakabb...

*

hoppsza serpa
tantra-bitang

herma hóka
quadrát sex-tett
szakrál ócska
-s homály legbent

...

de félre-étke a krétát:
men rajz(ol)ok hovább

*

((ó, gagyi beri bamba,
jajjj, gagyi beri bimba...
inkább glassza bamba,
inkább glossza bimba...))

(...)

mert: új Európába értünk,
mert: egy másik Európába értünk...
pedig ott voltunk eleve,
pedig itt voltunk eleve...

le a záró – jelekkel!,
le a romlott fejekkel!,
ó, glassza blasszasza,
jajjj, bim beri glassza...

ki itt-maradt: megtévedt,
aki elment: eltévedt...

mert ez dada szakra,
mert ez másik trakta:
pedig vagyunk eleve(n),
pedig voltunk eleve(n)...

**Vojislav Despotov (1950–2000), Viktor Pelevin (1962–)*

Alap 1–12: Bazaltkő lenyomatok, kétezres évek.

